بارش باران ۲ محور فرعی کرمان را مسدود کرد

مدیرکل مدیریت بحران استانداری کرمان با اشاره به بارش باران طی چند روز اخیر در برخی مناطق این استان گفت: بارش باران در جنوب کرمان امروز موجب طغیان آبنما و مسدود شدن ۲ مسیر فرعی زهکلوت - ایرانشهر و رودبار - کهنوج شده است.

مجید سعیدی افزود: بعد از پایان بارش‌ها و فروکش کردن آب، این محورها مجدد بازگشایی خواهند شد. طبق پیش بینی نقشه‌های هواشناسی و به گفته رییس مرکز پیش‌بینی هواشناسی استان کرمان بارش باران و برف از عصر چهارشنبه هفته گذشته در برخی مناطق این استان خود به طور متناوب شروع شده و اوج بارش‌ها طی امروز و فردا پیش بینی شده بود.

خبر

بازدید فرماندار از ساختمان در حال ساخت مرکز توانبخشی

به گزارش روابط عمومی فرمانداری ویژه شهرستان سیرجان هالدینی فرماندار سیرجان به همراه معاون امور عمرانی و جمعی از روسای ادارات شهرستان از روند احداث مرکز توانبخشی و مراقبتی شبانه روزی معلولان ذهنی بالای ۱۴ سال راز بازدید و از نزدیک در جریان مسائل، مشکلات و کمبودهای این مرکز قرار گرفتند. این پروژه در زمینی بمساحت ۱۰ هزار متر مربع در سال ۹۹ توسط خیر بزرگوار جناب آقای حسین عباسلو کلنگ زنی شد که تاکنون ۷۲ درصد پیشرفت فیزیکی داشته و تا پایان سال جاری اتمام و به بهره برداری خواهد رسید. در این بازدید در خصوص تامین برق وگاز مجتمع تصمیماتی اتخاذ گردید.

نگاهی به تاثیر بارندگی‌های اخیر بر ذخیره آبی شهرستان؛

زمین تشنه و باران رحمت

هدی رضوانی پور

سیرجان در روزهایی که پشت سر گذاشتیم پذیرای سامانه بارشی خوبی بود. پس از مدت‌ها چشم انتظاری؛ مردم سیرجان شاهد بارش بی‌امان رحمت الهی در سطح شهر و روستاهای اطراف بودند. این بارش در برخی از مناطق به شکل برف هم زمین را سفیدپوش کرد تا شهری که بیش از یک سال تشنه باران بود؛ بتواند لبی تر کند.

با این بارش رحمت الهی، زمین‌های تفتیده سیرجان توانستند جانی دوباره بگیرند و پس از مدت ها خشکی و بی بارانی؛ از این بارندگی متناوب سیراب شوند. سوالی که مطرح می‌شود این است که این میزان از بارندگی چقدر می‌تواند به افزایش ذخایر آبی و تامین آب شرب شهر کمک کند؟ در گزارش پیش رو به این مبحث پرداخته‌ایم:

عکس: سید محسن فروزنده

نمی‌توان انتظار پر شدن سد را داشت

اسدی رییس امور آب منطقه‌ای سیرجان با اشاره به بارش خوبی که پشت سر گذاشتیم می‌گوید: با ورود سامانه بارشی چند روز قبل، حدود ۳۸ میلیمتر بارندگی برای سیرجان ثبت شد که میزان قابل قبولی است اما نباید فراموش کرد که از این میزان بارش؛ انتظار معجزه نمی‌توان داشت. با توجه به این که یک سال و نیم در سیرجان بارندگی نداشتیم این میزان بارندگی ممکن است در آب های سطحی یک تأثیر جزئی بگذارد؛ آن هم به طور موقت، اما تاثیر معناداری روی سفره‌های آب زیرزمینی نخواهد داشت.

با این حال، این حجم از بارش باز هم امیدوار کننده بود و امیدوارم در آینده هم تکرار شود. وی به ذخیره آب سد تنگوییه اشاره کرده و اضافه می‌کند: در حال حاضر ذخیره آبی سد تنگوئیه کمتر از یک سوم است. وضعیت سد به این شکل نیست که با یک بارندگی ۳۸ میلیمتری یا حتی ۶۰ میلیمتری تغییر آنچنانی کند و انتظار داشته باشیم سد پر شود. قطعاً آورده رودخانه مقدار بیشتری می‌شود و بنیه رودخانه را بیشتر می کند اما اینکه انتظار پر شدن یا سرریز سد را داشته باشیم، معقول نیست. مگر اینکه بارندگی‌های آینده هم شدید باشد و به این مساله کمک کند.

چرا که به دلیل عدم بارندگی در یک سال و نیم گذشته، زمین‌ها خشک است و باعث می‌شود آب حاصل از این بارندگی‌ها به طور کامل جذب زمین شود. ولی اگر بارندگی‌های آینده را پیش رو داشته باشیم با توجه به اینکه زمین آب خود را جذب کرده، می‌توانیم شاهد جاری شدن آب بر روی زمین نیز باشیم.

مشکل تامین آب شرب نداریم

اسدی در خصوص تامین آب شرب سیرجان نیز خیال مردم را راحت کرده و خاطرنشان می‌کند: در حال حاضر هیچ مشکلی برای تامین آب شرب نداریم و مردم نگران نباشند. امیدواریم بارندگی‌های بیشتری را هم پیش رو داشته باشیم تا ذخیره سد بیشتر شود و با خیال راحت‌تر به استقبال فصول گرم برویم.

وی در پاسخ به این سوال که بارندگی اخیر به میزان جذب آب در روستاها چه کمکی کرده؟ می‌گوید: در مناطقی که آب‌های سطحی را داریم قطعا این بارندگی تاثیر می‌گذارد؛ مثل قنوات کوهستانی و چشمه‌ها که از آب رودخانه استفاده می کنند. اما برای جاهایی که چاه‌های عمیق و بعضاً با عمق ۲۰۰ متر وجود دارد این بارندگی‌ها تاثیر آنی و لحظه‌ای نمی‌گذارد و تاثیر آن باید در دراز مدت مشخص شود. در حالت کلی؛ هم ترسالی و هم خشکسالی بر وضعیت سفره‌های آب زیرزمینی تاثیر دراز مدت دارد و برای تاثیرات لحظه‌ای نمی‌توان با قاطعیت سخن گفت. با این حال بارندگی اخیر توانست کام مردم سیرجان را شیرین و لب دشت‌های خشکیده را تر نماید.

باید منتظر بارش‌های آینده بود

اصلی‌ترین مساله شهرهای کویری مثل سیرجان تامین آب شرب است که به گفته میرشاهی رییس اداره آب و فاضلاب روستایی و شهری؛ فعلا در این زمینه مشکلی نداریم.

وی با اشاره به کمک بارندگی‌های اخیر به افزایش ذخیره‌های آبی می‌گوید: نزولات جوی اخیر در حوزه روستاها و تامین آب آن مناطق کمک خوبی به ما خواهد کرد. همچنین باعث می‌شود ورودی سد تنگوییه نیز تغییراتی را داشته باشد.

امیدواریم در آینده نزدیک شاهد بارش‌های بیشتری باشیم تا ذخیره سد تنگوییه در شرایط مساعد قرار گیرد و اطمینان داشته باشیم از تامین آب شرب همشهریان. میرشاهی تامین آب شرب شهروندان سیرجانی را بدون هیچ مشکلی عنوان کرده و خاطر نشان می‌کند: در حال حاضر خوشبختانه هیچ مشکلی برای تامین آب شرب شهروندان نداریم. ولی امیدمان به بارش‌های پیش رو است تا خیال ما از تامین آب در فصول گرم هم راحت شود.

این بارش‌ها به افزایش ذخیره سد کمک می‌کند؛ هرچند اندک است اما می‌تواند امید بخش باشد. ما در تعدادی از روستاهای کوهستانی چاه‌های کم عمقی داریم که بارندگی‌ها باعث می‌شود آبگیری خوبی داشته باشند. بارش برف در مناطق کوهستانی هم به آبگیری سفره‌های زیر زمینی کمک می‌کند.

همه این‌ها در مجموع باعث می‌شود ذخیره آب سد شهرستان افزایش پیدا کند و بتوانیم تابستان آینده را بدون دغدغه تامین آب شرب سپری کنیم.

شاید بارندگی ۳۸ میلیمتری چندان زیاد به نظر نرسد؛ اما برای شهری کویری مثل سیرجان که مدت‌ها در انتظار بارش باران به سر برده بود همین حجم از بارش هم می‌تواند امیدوارکننده باشد و طبق آنچه که رییس امور آب منطقه‌ای سیرجان و رییس اداره آب و فاضلاب روستایی و شهری سیرجان به آن اشاره کردند؛ در حال حاضر با مشکل تامین آب شرب روبرو نیستیم، اما وجود همین بارش‌های اندک می‌تواند ذخیره‌ای باشد تا با دست پر به استقبال تابستان آینده برویم.

با این حال نباید این نکته مهم را هم فراموش کرد که برای تامین آب و نبود مشکل در آب مصرفی شهرستان؛ همشهریان سیرجانی نیز باید وارد میدان عمل شوند و با صرفه جویی و مصرف صحیح آب تصفیه شده؛ از هدر رفت آن جلوگیری کرده و به حفظ ذخایر سد کمک نمایند.

یادبودی برای زنده‌یاد محمدمهدی بیگ‌زاده

لحن آب و زمین را چه خوب می‌فهمید

«بزرگ بود / و از اهالی امروز بود / و با تمام افق‌های باز نسبت داشت/ و لحن آب و زمین را چه خوب می‌فهمید/ صداش/ به شکل حزن پریشان واقعیت بود...» این شعر سهراب سپهری وقتی دوباره در ذهنم جوشید که پارسال خبر درگذشت محمدمهدی بیگ‌زاده را شنیدم. مردی بود مردستان. چه زود یک سال گذشت و اولین سالروز درگذشت ایشان از راه رسید.

بیگ‌زاده را پیش‌تر با نوشته‌های انتقادی‌اش در نشریات می‌شناختم و البته در فضای مجازی با او در ارتباط بودم. چندباری هم برای گپ و گفت یا در جلساتی مثل دانشگاه صنعتی سیرجان یا شورای شهر دیده بودم. مرد شریفی بود و برای شهر و مردم و آینده‌شان دل می‌سوزاند. دردمند بود و دغدغه داشت. دغدغه‌ی محیط زیست شهرستان سیرجان، دغدغه‌ی آب این کویر و دغدغه‌ی سرمایه‌های انسانی و منابع طبیعی این سرزمین.

میراث او برای ما دانش زمین‌شناسی و تجربه‌ی ژرفی است که به شکل یادداشت در نشریات برای‌مان به یادگار گذاشت. گذاشت و آرزوها داشت آویزه‌ی گوش کنیم. علم تحصیلی و تجربه‌ی عملی را با هم در آمیخته بود و همیشه تاکید داشت که آزموده را آزمودن خطاست و نباید راه اشتباه گذشتگان را دوباره رفت.

از آلودگی هوا، اشتباه بودن انتقال آب و تبعیض‌های موجود در شرکت‌های معدنی سیرجان سخن می‌گفت و از کمبود سرمایه اجتماعی. به طرح‌های توسعه در منطقه کم‌آب گل‌گهر بدون توجه به عمر مفید معادن نقد داشت و از سهم آیندگان از منابع طبیعی حرف می‌زد.

نگران تهی شدن منابع آب‌های زیرزمینی بود که با استخراج هم‌زمان معادن موجب پمپاژ آب شور زیرزمینی شود و باعث خشک شدن کویر نمک و اطراف آن و ایجاد ریزگردها.

می‌گفت آب سفره‌های آب زیرزمینی در همه جای دشت سیرجان به هم مرتبط هستند و بنابراین هر برداشت یا انتقال آبی از این دشت باعث افت سطح آب زیرزمینی می‌شود و متاسفانه در حال حاضر مقدار قابل‌توجهی آب رایگان از دشت سیرجان به سوی معادن روانه است. درحالی که انتقال ۱۰۰ لیتر آب در ثانیه از خلیج فارس هم باز برای طرح‌های توسعه و طرح‌های افتتاح شده در منطقه گل‌گهر کافی نخواهد بود و به احتمال زیاد استفاده از آب‌های زیرزمینی سیرجان ادامه خواهد یافت.

در بحث معادن و فولادسازی، تجربه‌ی گرانقدر اندوخته‌ی خود را به میان می‌آورد و یادآور می‌شد که در سال‌های ۵۳ تا ۵۷ شرکت ملی صنایع فولاد ایران که به منظور تولید فولاد به روش احیای مستقیم تاسیس شده بود، با آمایش سرزمینی در محل‌های مناسب برای احداث کارخانه فولاد که نیاز به آب و گاز داشت، ۵ نقطه را انتخاب کردند؛ بندرعباس، بندر کنگان، بوشهر، اهواز، مبارکه اصفهان و سرخس مشهد. قرار بود کنستانتره سنگ آهن مصرفی بندرعباس و کنگان از معدن کودرموخ هندوستان و اهواز و مبارکه اصفهان از گل‌گهر سیرجان و چادرملوی یزد و سرخس مشهد از معدن سنگان خراسان تامین شود. این‌که گفته می‌شود چرا باید سنگ آهن گل‌گهر به اصفهان برود بر این اساس بوده و این‌که گفته شد چرا سنگ آهن بدهیم آن‌ها فولاد بسازند به علت این است که آن‌ها آب و گاز دارند.

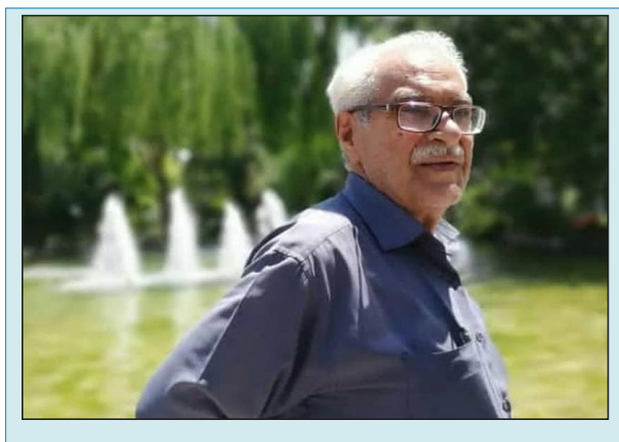
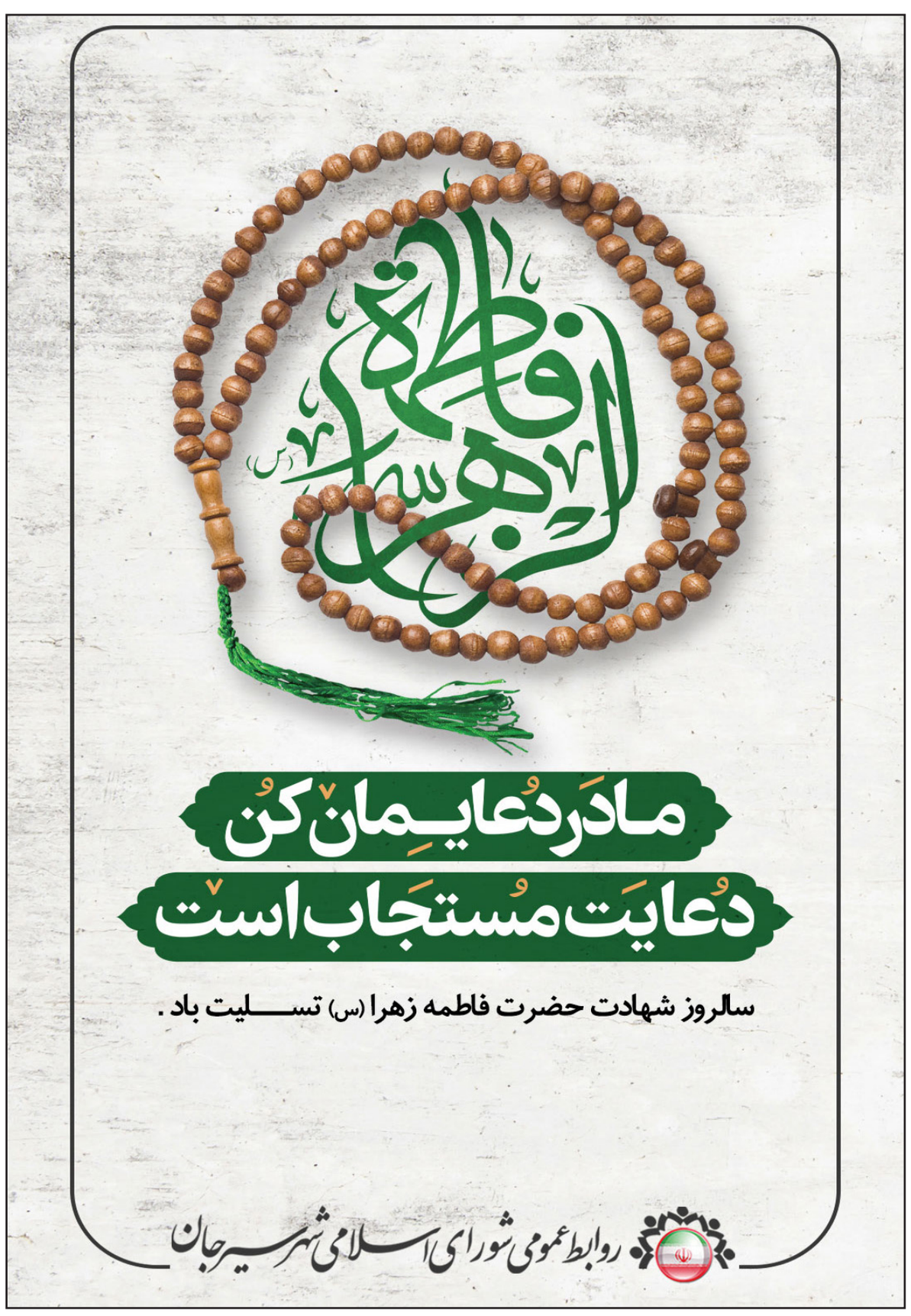
اگر این تفکر در کل کشور نهادینه شود خوزستان هم باید بگوید که چرا ما خوراک پتروشیمی‌ها را که در سراسر ایران احداث شده‌اند بدهیم و... ۲۵ سال دیگر را پیش‌بینی می‌کرد که معادن منطقه همه استخراج شده‌اند درحالی که در این مدت آب زیرزمینی دشت سیرجان، چاه‌دراز، قطاربنه و حتا کفه نمک را هم خشک خواهند شد و در نهایت دو، سه کارخانه فولاد شاید برای ما بی‌آب‌ها باقی بمانند.به مشکل بیکاری جوانان اشاره می‌کرد و شاغل شدن مجدد بازنشسته‌ها در شرکت‌های معدنی که منع قانونی دارند. **روحش شاد و یادش گرامی باد**